

Buletin Ortodox 25

MISIUNEA SFANTA MARIA SI SFINTII MARTIRI BRANCOVENI

544 Bridgeport Rd E, Kitchener, ON, N2K 1N7

Vizitati website-ul: www.sfmariakitchener.com

si pagina noastra de facebook: [Sfânta Maria si Sfinții Martiri Brâncoveni](#)

Suntem in era Duhului Sfânt.

SOLIDARITATE, CREDINTA SI INDREPTARE

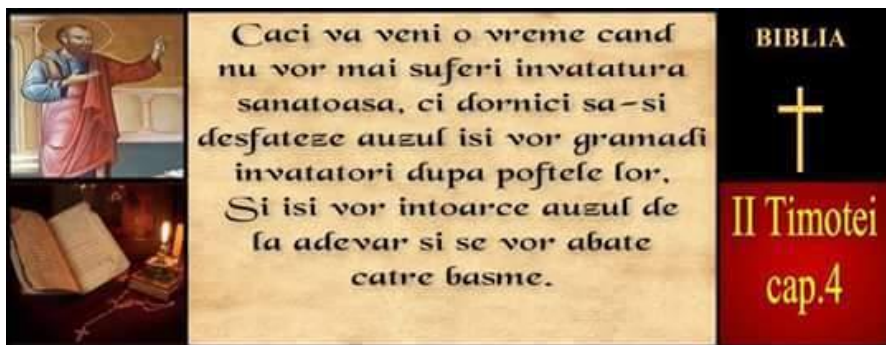

*În vremea aceea, intrând în corabie, Iisus a trecut marea și a venit în cetatea Sa. Și, iată, **I-au adus un slăbănog** zăcând pe pat. Și Iisus, **văzând credința lor**, a zis slăbănogului: **Îndrăznește, fiule! Iertate sunt păcatele tale!** Dar unii dintre cărturari ziceau în sinea lor: **Acesta hulește. Și Iisus, știind gândurile lor, le-a zis: Pentru ce cugetați rele în inimile voastre? Ce este mai lesne? A zice: Iertate sunt păcatele tale, sau a zice: Ridică-te și umblă? Dar, ca să știți că putere are Fiul Omului pe pământ a ierta păcatele, a zis slăbănogului: Ridică-te, ia-ți patul și mergi la casa ta. Și ridicându-se, s-a dus la casa lui. Iar mulțimile, văzând acestea, s-au înspăimântat și au slăvit pe Dumnezeu, Care dă oamenilor asemenea putere. (Ev. Matei IX, 1-8)***

*Cine **“I-au adus un slabanog”**? Dacă citim din Evanghelia lui Marcu, capitolul 2, versetul 3, aflăm ca slabanogul a fost adus de 4 barbati. Acesti 4 barbati implineau porunca iubirii de aproapele fara ca ei sa fi cunoscut-o. Porunca a fost dezvoltata si de Sfantul Apostol Pavel care ne indeamna: **“Purtati-va sarcinile unii altora si asa veti implini legea lui Hristos”**(Galateni VI, 2) Inusi Hristos a purtat crucea, nu a Lui, ci a noastra, a tuturor. Se zice ca un copil se chinuia sa ridice de jos o bucata de lemn, iar tatal lui a venit si l-a luat in brate cu totul cu bucata de lemn. Copilul a avut impresia ca el duce bucata de lemn, in realitate intreaga povara fiind a tatalui. Cuvintele **“si Iisus vazand credinta lor”** ne dau ocazia sa medităm inca o data pe tema credintei in Dumnezeu. Abordarea poate avea mai multe puncte de plecare, dar haideti acum sa folosim comparatia dintre un purice si un elefant. Un purice aflat pe-un elefant se duce la alt purice aflat tot pe-acelasi elefant si-i spune soptit la ureche: - Crezi in elefanti? Celalalt purice intreaba: - Ce-i acela elefant? Desi puricii paraziteaza elefantul, ei totusi nu au habar despre elefantul pe care se afla, dar ei pot totusi deduce ca exista elefant. **Asa suntem si noi, oamenii, asemenea unor purici, infinit de marunti in raport cu maretia absoluta a lui Dumnezeu.***

Desi suntem inconjurati de prezenta lui Dumnezeu, noi avem adeseori pretentia sa-L cuprindem cu mintea noastra. Ori un dumnezeu care ar incapa in mintea noastra, ar fi un dumnezeu marginit si n-ar mai fi vorba cu-adevarat despre Dumnezeu.

“Iertate sunt pacatele tale!” Din nou intelegem ca suferinta este urmare a pacatului. Pacatul nu e ofensa adusa lui Dumnezeu, ci este un esec al omului in raport cu scopul sau pe pamant. Cu cat mai multe pacate se inregistreaza in fiinta umana, cu atat mai multe esecuri vor fi care produc suferinta sufleteasca si trupeasca. De aceea Domnul Hristos merge la originea raului produs si intai ii iarta pacatele omului suferind de paralizie. La fel trebuie sa facem fiecare, cautand intai sa ne vindecam de pacat. Adeseori, in semetia noastra, noi nu ne recunoastem pacatele. Cel mult recunoastem la modul general ca suntem pacatosi (asa ca toti oamenii), dar daca ar fi sa identificam pacatul si sa-i spunem pe nume, atunci nu ne mai place si in consecinta nici nu-l recunoastem. Ori de-aici incepe vindecarea noastra, din punctul in care ne recunoastem slabiciunile, patima din noi sau pacatul. p.didel

Si pentru ca astazi nu mai are cine sa ne indrepte, pentru ca noi nu mai ascultam decat de gandul nostru, pentru ca nu mai primim invatatura si mustrarea Duhului, pentru ca ne-am terfelit toate reperele autentice de autoritate si nimeni nu ne mai poate convinge de nimic, atunci Dumnezeu ne lasa in voile noastre, ramanem "condamnati" sa ne purtam singuri povara propriilor alegeri, dar raspunzand la Judecata si pentru cei pe care i-am smintit, cand i-am indreptatit in minciuna sau in inselare.

Nu ne mai sunt dati Parinti adevarati, pentru ca pe cei pe care i-am avut i-am dispretuit si nu am umblat in sfaturile lor, chiar si daca, poate, ne-am folosit de numele lor, cand i-am luat drept scut si drapel. Nu mai are cine sa ne formeze in duhul cel bun, sa ne daruiasca "gustul" si "mireasma" veritabile ale Adevarului, pentru ca...noi nu mai vrem adevarul, ci doar confortul nostru psihologic si satisfacerea orgoliului. Duhul sufla langa noi ca o "adiere de vant lin (subtire)", dar nu-L mai auzim, pentru ca ne-am facut plini de cerbicie si vartosii la inima. Am viclenit amarnic in cugetele noastre si ni se va da noua dupa viclenia noastra, adica, asa cum stim din Vechiul Testament, pana si proorocii (duhovnicii) vor fi orbiti si vor spune minciuni sau lucruri omenesti, intrucat noi asta vrem sa auzim. Dorim minciuni frumoase, "linistitoare" si atragatoare, dorim gandire trupeasca ambalata estetic in pachetele virtuale cu referinte duhovnicesti legate in fundite roz, dorim sa ne prefacem ca nu exista nici un conflict intre crestinism si lume, nici intre traditionalisti si ecumenisti, ca totul ar fi minunat daca am recurge la magicul "dialog" (al negocierii, al compromisului?), ca se poate trai vesnic sub zodia lui "nici, nici" sau "si, si", ca sa nu se supere nimeni si sa nu ne prigoneasca nimeni, ca nu trebuie niciodata sa facem alegeri cruciale si rastignitoare, ca putem visa in voie ca se poate Inviere si fara Cruce, ca se poate pocainta si fara... pocainta, ca Raiul, la o adica, poate fi si pe pamant, in timp ce sfarsitul lumii, bineinteles, nu va mai veni niciodata (a, da si dorim, daca s-ar putea, sa inchidem gura "apocalipticilor" astora nesuferiti, care mereu ne strica cheful cu vestile lor proaste). Iar daca am inseta sincer dupa adevar si numai dupa adevar, atunci pana si un magar ne-ar dezvalui voia lui Dumnezeu! **(text de preot Iulian Rata, preluat de pe pagina electronica www.ortodoxia.md)**

ilde duhovnicesti

➤ Omul ipocrit

După ce a muncit câteva ceasuri pe câmp, un țăran s-a așezat la umbra unui pom să se odihnească. Deodată, lângă el a venit în zbor o rață sălbatică și s-a oprit chiar alături, să ciugulească boabele căzute pe ogor.

Ușor, țăranul și-a scos căciula și – zdup! – a prins pasărea.

– Ce noroc pe capul meu, și-a zis. O să fac un foc de vreascuri și o să prăjesc rața asta. Să vezi ce bună o să fie!

Dar în timp ce încerca să scoată pasărea de sub căciulă, aceasta se strecură repede pe lângă mâna omului și, ridicându-se imediat în zbor, dusă a fost. Privind cu necaz după ea, țăranul a mai zis:

– O, ce suflet bun am! Sper ca Dumnezeu să vadă cum m-am îndurat de pasărea aceasta, dându-i drumul, și să mă răsplătească pentru binele pe care l-am făcut!

Oare ce răsplată ar fi meritat un asemenea om? Cel ce încearcă să ascundă un păcat cu alt păcat, o minciună cu altă minciună, un rău cu alt rău, acela singur se păcălește. **Așa cum întunericul se alungă doar cu lumină, tot astfel răul nu poate fi alungat decât cu bine.**

➤ Săpunul și creștinismul

Un fabricant de săpunuri îi spuse unui preot:

– Creștinismul nu a reușit să facă nimic. Deși Evanghelia este predicată de două milenii, lumea nu a devenit mai bună. De atunci și până acum peste tot există răul și oameni răi.

Preotul îi arătă acestui fabricant de săpunuri un copil foarte murdar care se juca la margine de drum și-i spuse:

– Săpunul nu a reușit să facă nimic. Peste tot există mizerie și oameni mizerabili în lume.

– Săpunul, spuse fabricantul, ajută numai dacă se aplică în practică, dacă-l folosești.

Preotul îi răspunse:

– La fel e și cu creștinismul! Avem Botezul și Mirungerea prin care omul se spală de toate păcatele și se îmbracă într-un om nou. Avem Botezul Lacrimilor – pocăința – și oamenii nu vor să se folosească de ea. Avem Taina Mărturisirii prin care omul poate să-și recapete haina botezului. Avem Sfântul Maslu prin care oamenii se pot vindeca de bolile trupești și sufletești. Avem multe Taine în creștinism dar dacă oamenii nu vor să le ia în seamă – vor rămâne asemenea copilului acestuia, care nu vrea să folosească săpunul dimitale ca să fie mai curat. Multe feluri de săpun avem, dar trebuie folosit!

Noi, Misiunea Sfanta Maria si Sfintii Martiri Brancoveni, anuntam trecerea la cele vesnice

in ziua de 1 iulie 2018 a domnului **George Banica**, membru activ al comunitatii noastre parohiale. Inhumarea a avut loc pe 06 iulie 2018. Ne rugam ca Bunul Dumnezeu sa-l ierte si sa-l aseze in locasurile dreptilor, iar pentru membrii si prietenii familiei ne rugam sa-i intareasca in credinta si sa-i calauzeasca neabatut pe caile Sale.

Dumnezeu sa-l ierte!

❖ PROGRAM

DUMINICA, 08 IULIE 2018, ORA 11:00 A.M.

➤ ***SFANTA LITURGHIE***

SAMBATA, 14 IULIE 2018, ORA 10:30 A.M.

➤ ***SFANTA LITURGHIE LA CAMPUL ROMANESC, HAMILTON***

DUMINICA, 15 IULIE 2018, ORA 11:00 A.M.

➤ ***SFANTA LITURGHIE***

DUMINICA, 22 IULIE 2018, ORA 11:00 A.M.

➤ ***SFANTA LITURGHIE***

DUMINICA, 29 IULIE 2018, ORA 11:00 A.M.

➤ ***SFANTA LITURGHIE***

➤ ***AGAPA FRATEASCA***